

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 39. S. Marcellus Apamiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 385.

§. XXXIX.

S. Marcellus Apamiensis.

Chro. Pasch.
an. 379. Et
ibi. Cang.
Theod. V.
hist. c. 21.

Heliopoli in Phœnicia magnum, & celeberrimum templum Balanii, seu Belenii, quod Solis nomen esse creditur, in Ecclesiam mutatum. Idem Damasci factum. S. Marcellus, Apamiensis Episcopus, primus cœteris exemplum dedit, & urbis suæ templa evertit, legi, & auctoritati Imperatoris confisus. Is successerat Episcopo Joanni, qui magno Concilio Constantinopolitano anno 381. interfuit, erat Marcellus vir singulari pietate, cui litterarum commercium fuerat cum Martyribus, id est, verosimiliter cum S. Eusebio Samosateno, aliisque sub Valente persecutionem patientibus; tandem & ipse Martyrii coronam assecutus. Orientis Præfectus, nempe Cynegius, Apamiam cum duobus Tribunis, & militibus eorum venerat, quibus urbem occupantibus, populus nihil movere ausus. Præfectus Jovis templum demoliri aggressus, ædificium sua magnitudine, & ornamentorum multitudine præcipuum, dimisit propositum, quippe tam solido fundamento nitebatur, ut illud velle diruere, supra humanas vires videretur. Magnis lapidibus, exquisita arte junctis, constabat, & præterea ferro, plumboque firmabatur. S. Marcellus, videns, Præfectum

Atum his impedimentis absterreri, consi- Sæculum IV.
 lium dedit, ut ad alias urbes procederet; A. C. 385.
 ipse vero oratione apud Deum institit,
 ut modum destruendi ædificii suggere-
 ret. Ubi altera dies illuxit, quidam ho-
 mo nec artis fabrilis, nec murariæ peri-
 tus, sed vilis operarius, ultro Episcopo
 se sistit, promittit, se templum facili mo-
 do diruturum, nihil ultra pro labore pe-
 tens, quam ut merces, operariis dari con-
 sueta, sibi geminaretur. Id spondit
 Episcopus; atque iste mercenarius in
 hunc modum opus aggressus est; Tem-
 plum in colle stabat, & a quatuor late-
 ribus contigua erat porticus; columnæ
 totius templi altitudinem æquantes, in
 circuitu singulæ sedecim cubitorum e-
 rant, de saxo durissimo, & quibuscunque
 instrumentis difficulter mobili. Merce-
 narius, terra circum columnas effossa,
 eas suppositis fulcris ex ligno olivario su-
 stentavit; cum hoc modo columnis tri-
 bus fundamentum terreum subtraxisset,
 lignis, quibus fulciebantur, ignes admo-
 vit; sed ardere non poterant, visusque
 est Dæmon, obscuri spectri specie, flam-
 mas compescere. Postquam hæc ligna
 incendere aliquoties frustra tentarunt,
 rem ad S. Marcellum deferunt, qui forte
 more habitantium in Regionibus calidis,
 somno refocillabatur meridiano. Con-
 festim Vir sanctus in Ecclesiam festina-
 vit.

m.
 o.
 Fennad.
 Script. in
 Faust. Libel.
 Marcell. &
 Faust. p. 32.
 p. 29.

Sæculum IV. vit, iussitque vas aqua impletum sub Al-
 A. C. 385. tare deponi, tum pronus jacens in pa-
 vimento, oravit ad Deum, ut Dæmonis
 potentiam coerceret, ne ultra deciperen-
 tur Infideles! & signo crucis super a-
 quam factò, mandavit Diacono, cuius si-
 bi nota fides, & zelus, & cui nomen E-
 quitius, ut cito curreret, fulcra lignea as-
 spergeret, & ignem subjiceret. Fugit
 Dæmon, hujus aquæ virtutem non ferens;
 sunt verba Theodoreti; &, ac si oleum
 fuisset affusum, ligna flammis correpta,
 statim consumpta sunt. Tres columnæ,
 fundamento destitutæ, collabentes, in
 eandem ruinam duodecim alias, & inte-
 grum templi latus pertraxerunt. Tanti
 casus fragor tota urbe exauditus; & ac-
 currens ad spectaculum populus in Dei
 Laudes solvebatur. S. Marcellus eodem
 modo alia templa tam in urbe, quam in
 agris destruxit, certus, Infideles aliter non
 nisi difficillime posse converti.

Soz. VII.
 c. 15.

Sciens, quod in Regione territorii A-
 pamiensis, quæ Aulona dicebatur, ma-
 gnum templum staret, illuc se cum mi-
 litibus, & gladiatoribus contulit; nam
 Pagani templa sua vi tuebantur, & sæpe
 ad ea custodienda Galilæos, & montis
 Libani incolas accersebant. S. Marcellus
 ubi haud procul a templo Aulonæ per-
 venit, extra teli jactum substitit, quia
 pedibus captus nec dimicare, nec perse-
 qui,

qui, nec fugere poterat. Militibus, & Sæculum IV.
 gladiatoribus templum invadentibus, A. C. 385.
 quidam Infideles ex illa parte, quæ ab
 aggressoribus erat averfa, templo exeun-
 tes, & solum Episcopum videntes, com-
 prehensum, & in ignem conjectum, nec-
 carunt. Res primo omnes latuit, sed
 lapsu temporis cognita est, volebantque
 S. Marcelli Liberi ob Patris necem pœ-
 nas reposcere, quod Concilium Provin-
 ciæ fieri prohibuit; namque Episcopi e-
 xistimabant, non esse iudicio vindican-
 dam viri iusti mortem, pro qua magis
 Deo gratias agi oporteret. Ecclesia S. Mart. Rom.
 Marcellum Apamiensem 14. Aug. ut Mar-14. Aug.
 tyrem honorat.

§. XL.

Rescriptum Luciferianis favens.

Theodosius ad eundem Cynegium Re-
 scriptum, Luciferianis schismaticis fa-
 vens, direxit. Duo hujus Sectæ Presby-
 teri, Marcellinus, & Faustinus tribus Im-
 peratoribus Valentiniano, Theodosio, &
 Arcadio libellum supplicem tradidere, *Edit. Sirm.*
 quo petebant, ut se contra persecutionem 1650.
 Catholicorum, ut ipsi dicebant, tueren- *Gennad.*
 tur. Catholicos prævaricatores vocant, *Script. in*
 quod ad suam Communionem recepe- *Faust. Libel.*
 rint, in Concilio Ariminensi lapsos. Schis- *Marcell. &*
 matici isti fatentur, Sectatorum suorum *Faust. p. 32.*
 numerum esse valde exiguum, & Episco-
 porum